

РЕШЕНИЕ

№ 326

гр. София, 14.01.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав, в
публично заседание на 12.12.2012 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова, като разгледа дело номер **5157** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с Наредбата за реда и условията за управление и разпореждане с общински жилища на територията на Столична община, приета с Решение № 466 по Протокол № 53 от 14.07.2005 г на Столичен общински съвет (Наредбата)

Образувано е по жалба на С. М. Г. от [населено място] срещу Заповед №ЖН-04-19 от 24.04.2012г. на кмета на район „Л.” при Столична община.

С оспорения акт жалбоподателката, заедно със съпруга си и дъщеря си, е настанена в общинско жилище, находящо се в[жк], бл.226 вх.Б ет.5 ап.46 съзастроена площ от 65,31 кв.м. и жилищна площ от 34,48 кв.м.

Жалбоподателката моли за отмяна на заповедта за настаняване и пренастаняване в друго жилище. Твърди, че живее в едно домакинство с майка си, която е инвалид с 90% трайна нетрудоспособност, което не е взето предвид от административния орган. Счита, че площта на жилището, в което са настанени, не отговаря на нормите на чл.17 от Наредбата. Претендира разноски.

Ответникът – кметът на район „Л.” при Столична община, не изразява становище по жалбата.

Съдът, след преценка на административната преписка и събраните по делото доказателства, прие за установени следните факти:

Със заповед № 461 от 29.12.1986г. на главния директор на [фирма] при

Столичен народен съвет семейството на Г. Д. Г., състоя се от три члена, е настанено във ведомствено жилище в [жк], [жилищен адрес] апартамент №3 .

Бракът между жалбоподателката и Г. Д. Г. е прекратен с решение на Кюстендилския районен съд от 09.05.2005г., като жилището е предоставено за ползване на жалбоподателката и непълнолетната към този момент дъщеря А. Г. Г.. Жилището се ползва съвместно с друго лице, настанено също със заповед за настаняване от фирма „Озеленяване”.

Видно от представените по делото Констативет протокол от 27.01.2011г. и Доклад №ЖН-92-91 от 15.02.2011г. от домоуправител в сектор „Наеми” е извършена проверка, при която е установено, че в жилището освен жалбоподателката и дъщеря ѝ живеят още и бившият съпруг Г. Д. Г. и майката на жалбоподателката В. Я. В., които нямат настанителни права. Направено е предложение за служебно пренастаняване в друго жилище.

Жалбоподателката и Г. Д. Г. сключват отново граждански брак на 02.11.2011г., след което жалбоподателката подава до кмета на район „Л.” молба с вх.№ЖН-94-560/07.11.2011г. за настъпила промяна в семейното положение и включване на майка ѝ В. Я. В. в нейното домакинство.

На 08.03.2012г. жалбоподателката подава заявление за картотекиране и декларация по чл.6 от Наредбата.

При така установената фактическа обстановка съдът прави следните изводи:

По допустимостта на жалбата

Жалбата е подадена срещу акт, който подлежи на оспорване. Настанителната заповед, по принцип облагодетелстващ акт, също подлежи на обжалване, ако не отговаря на жилищните потребности на настанените лица. Съгласно общата клауза на чл.120 ал.2 от Конституцията на Р. Б. за обжалваемост на всички административни актове заповедта за настаняване подлежи на обжалване по съдебен ред, независимо, че това не е указано изрично в Наредбата. Административният акт може да се оспори пред съда и без да е изчерпана възможността за оспорването му по административен ред – чл.148 от АПК.

По основателността на жалбата

Заповедта е издадена от компетентен орган, в установената форма, но в противоречие с административно-производствените правила и с материално-правните разпоредби на закона.

Преди издаването на оспорената заповед, жалбоподателката е подала заявление за картотекиране и декларация по чл.6, в които като член на домакинството е посочена и майка ѝ и които не са били взети предвид от административния орган. Съгласно разпоредбата на чл. 10 от Наредбата кметът на района назначава комисия за картотекиране на заявителите, в която се включват служители от районната администрация (технически специалисти, юристи и др.). Комисията по ал. 1 разглежда в двумесечен срок заявленията за картотекиране, комплектовани съгласно чл. 6, взема решение за включване или отказ за включване в картотеката и определя степента на жилищната нужда по групи съгласно чл. 8. Решението на комисията се оформя в протокол (по образец, съгласно Приложение №

3), в който се посочват мотивите и правното основание за включване или отказ за включване в картотеката. Протоколът с решението на комисията се връчва на заявителите по реда на Гражданския процесуален кодекс и подлежи на самостоятелно обжалване.

Като не е провел производството по картотекиране и оценка на жилищната нужда на жалбоподателката, ответникът е допуснал нарушение на процедурните правила. Това нарушение е от категорията на съществените, тъй като е от значение за формиране на волята на административния орган и влияе на резултата при постановяване на административния акт. В мотивите на заповедта ответникът се е позовал на факт – бракоразводното решение, който към момента на издаване на административния акт вече е изгубил правното си значение.

Оспорената заповед е незаконосъобразна и следва да бъде отменена, а преписката да се върне за ново разглеждане, при което да се извърши оценка на жилищната нужда на домакинството на жалбоподателката.

При този изход на спора искането на жалбоподателката за възстановяване на разноските е основателно. Ответникът следва да заплати на жалбоподателката внесена държавна такса от 10 лева. Жалбоподателката не представя доказателства за платено възнаграждение на процесуален представител, поради което съдът не присъжда такива разноски.

По изложените съображения и на основание чл. 172 ал. 2 и чл.143 ал.1 от АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 38-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №ЖН-04-19 от 24.04.2012г. на кмета на район „Л.” при Столична община.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на С. М. Г. сумата 10 /десет/ лева разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, подадена чрез административен съд С.-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: